

(З братнього листа вийнята)

Там, де сопки доокола
Лютий холод міцно стис, □ —
Ми, обтяті по півчола,
У кайданах, в блиску спис, □ —
Крізь півморок шахти душний,
Не жалівши сили рук,
Довбемо граніт бездушний
Безвідрадним «стук» та «стук».
Розійшлися ви манюю,
Мрії правди та добра!
Вам доранньою труною
Стала каторжна нора.

Зникли чарівні омани,
Стяг наш вирвано із рук...
Глушимо ми в серці рани
Одноставним «стук» та «стук».
Із пустинь безлюдних сходу,
Тільки хуга загуде,
Гук той піде по народу,
В рідні груди западе!
На святе свободи діло
Вишле сотні свіжих рук...
Бийте ж, браття, бийте сміло,
Безупинно: «стук» та «стук»!
